

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia VIII. Medicina Magdalenae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Plurimus ille sacro sese sed miscet oliuo,
 Quem sibi Magdaleo stillat ab ore dolor.
 Euge, piis oculis, oculis quos opprimit imber,
 Ignee dux radios his Amor adde tuos:
 Et face pro Comi, fumoque nigrante Voluptæ,
 Quem nox Tænario conflat opaca rogo,
 Magdaleis oculis æterni fideris instar
 Mox in Amore dabit aurea tæda diem.

ELEGIA VIII.

Medicina MAGDALENÆ.

CHRISTE saluber ades, nullis mihi cog-
 nite sæclis.

Magdala quærit opem: Christe saluber ades.
 O salve mea lux, iterum lux aurea salve,
 Christe mihi medicam prome salutis opem.
 Hei mihi! quot lunas, & quot mors annua soles,
 Ire dat ærumnis astra maligna meis!
 Cur mihi tam longas mortis mora prorogat
 horas?
 Debuerat rapidas sol properasse rotas.
 Aureus an fractis currus consistit habenis?
 Cur adeo lento serpit in orbe dies?
 Omnia quæ mutant, non mutant astra dolores;
 Sive redux vesper, sive recursat Eos.
 Alternos agitant sol & vaga luna triumphos:
 Ast meus immoto perstat in axe labor.
 Sirius apicis si decoquit ignibus herbam,
 Decolor herba novas mox bibit imbris aquas.
 Si teneram Boreæ vis sauciat aspera myrtum,
 Ab mihi Zephyro myrtus adoptat opem.

Gnos-

Gnossia Dictæam capram si fixit arundo,
 Dictamnus medico succida rore fouet.
 Sollicito neptis Prognos pennata nepoti
 Reddit adhuc teneris lumina rapta genis.
 Exuit hibernam serpens mors viua senectam:
 Vnde myops lumen luceat, herba viret.
 Laurus amara domat fastidia cruda palato,
 Siue tuo perdix, siue palumbe tuo.
 Quid loquor, vt calamintha feris stet amica
 lacertis?
 Et draco lactucâ dona salutis emit.
 Mitto loqui, Palamedis auis quâ stirpe medelam
 Hauriat, aut succos quos bibat æger aper.
 Exprimit origano moritura ciconia vitam,
 Et legit ab lauro coruus anhelus opem.
 Denique cuique salus, vel spes sua nota salutis:
 Magdalis ignotus sed sibi sola dolor.
 Et cui cuncta fluunt resfluuntque volubilis orbis,
 Stat scopus innumeris Magdalis vna malis.
 Nec dat longa dies crudas mitescere curas,
 Quas alit ardenti pestis inusta sinu.
 Scilicet insidięque, necesque, metusque, doloresque,
 Aerumnęque, pudorque, anxia corda coquunt.
 Vnde breues populatur edax mihi flamma me-
 dallas,
 Quęque sata his flammis ferrea mortis hiems.
 Hei mihi! quis tandē, post mille volumina luctus,
 Vlcera Pæoniã claudet hiulca manu? (res,
 Spes mea Christe, meos nunc negligis ergo dolo-
 Morte premente caput, morte premente sinu?
 O mea lux, & vita, nouę nunc annue vitę
 Semina, & in laudes omina læta tuas.

Haud

Haud ego posco sacras immenso è sidere flamas:
 Mi satis è tanto lucida mica foco est.
 Os mihi si tenuis radius delibet I E S V,
 Vel saltem radio quæ fluit aura tuo!
 Caucasus Arctoon petra si cor staret ad Vrsam,
 Mox flueret rapido Sicelis Actna rogo.
 O mihi ver aperi, Phryxciq̄ue arietis instar,
 Adspira geiidis sidera blanda fibris:
 Vt nouus ardor Amor, cui mitior intepet æstus,
 Temperet affectus ad tua vota meos.
 Magdalis egra Deum, medicâ Deus imbuit herbâ
 Magdalin; vnde repens currit in ossa vigor.
 Haurit in expertos venis sitientibus ignes
 Magdalis, & dulci deflagrat ic̄ta face.
 Hinc vapor, hinc oculi sudor vitalis, & ardor,
 Hinc veges è fletu manat in ossa liquor.
 Fax agris incocta fibris, & frigidus aggor,
 Mors, & morbus edax, vulnus, & vlcus abit.
 Et viret aucta nouis iam succida vena medullis,
 Vnde fluat riguis lymphâ gemella viis.
 Inque pedes sine labe pedes redit; vnde salutis
 Fons ijt, huc riuus dulce retorquet iter.
 Quaq; retorquet iter, vehit vnda relapsa salutē:
 Fletus enim medici de pede ducit opem.
 Vt vidi medico tactu pedis ire salutem,
 Obstupui, & dixi: Pes medicamen erit?
 Aut liquor herbipotēs stillat de simplice lymphâ,
 Et se pes medicâ vertit vterque manu?
 Sed quid ego cæcis anceps cor distraho curis?
 Nonne salutiferas pes bibit vdu aquas?
 Nonne tuo fletus flagrat medicatus amomo,
 Et crocus his plantis officiosa natat?

C

Am-

Ambigis? ecce pio nardus comes affluit imbris;
 Arabia his plantis, & seges Inda sedet.
 Non tot odoratas messes legit vberē felix
 Fruge Cilix, Indus diues, odoros Arabs;
 Nardiferā quot spargis opes locuples alabaſtro
 In caput ambrosium, liligerosque pedes.
 Nardus enim, vel gutta croci, si tangit I E S V M,
 Nobilius medico sudat aroma croco.
 Magdala tange pedes: Arabum felicia fundis
 Balsama; quid mirum si fluat inde salus?

E L E G I A I X.

Remedia MAGDALENÆ peccatrici.

VT quid adhuc erras infestis anxia siluis,
 Solinagis toties obuia præda feris?
 Hic vbi Tænarios mors armat acerba dolores,
 Humanisq̄ue gemens ossibus albet humus;
 Mugitus, rabiemq̄ue, minasq̄ue, trucesq̄; furores
 Temnis, & armatas in tua damna feras?
 Vulnifico vidi sub dente dehiscere pectus,
 Et vidi rigidā vulnera secta manu.
 Nunc erat in sæuos vt tota leonis hiatus
 Iret (& ibat inops mentis, & ægra metu)
 Magdalis, & prono de sidere cœperat Orco,
 Iam data ter gemino victima dira canis;
 Ni laceros artus iratis faucibus Orci
 Bellipotens vindex eripuisset Amor.
 Clamat iō, Leo cede, truces abscedite tigres:
 Cedite. Cesserunt: saucia sola gemis.
 Quin etiam tradux mundi de peste venenum
 Inspirat tacitam cæca per ossa lucem.

Ahs